

**A Törvényszék (ötödik tanács) T-382/15. sz., Greenpeace Energy eG kontra Európai Bizottság ügyben
2016. szeptember 26-án hozott végzése ellen a Greenpeace Energy eG által 2016. december 9-én
benyújtott fellebbezés**

(C-640/16. P. sz. ügy)

(2017/C 038/25)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Fellebbező: Greenpeace Energy eG (képviselők: D. Fouquet, S. Michaels, J. Nysten, Rechtsanwältin)

A másik fél az eljárásban: Európai Bizottság

A fellebbező kérelmei

A fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság:

- helyezze hatályon kívül a Törvényszék T-382/15. sz., Greenpeace Energy eG ügyben 2016. szeptember 26-án hozott végzését,
- az ügyet újbóli határozathozatalra utalja vissza a Törvényszék elé, és
- az alperest kötelezze valamennyi eljárási költség viselésére, ideértve az ügyvédi és utazási költségeket is.

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbező fellebbezésének alátámasztása érdekében a következő 5 jogalapra hivatkozik:

1. A Törvényszék nyilvánvalóan azon az állásponton van, hogy az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdésének harmadik fordulata azt feltételezi, hogy a rendeleti jellegű jogi aktusok, amelyek e rendelkezés értelmében megtámadhatók, általános hatályúak legyenek. E jogi felfogást azonban, tekintettel éppen a rendelkezés szövegére és keletkezésének történetére, többek között az uniós jogalkotó szándékaira, jogilag hibásnak kell tekinteni.
2. A Törvényszék láthatólag abból indul ki, hogy az olyan jogi aktusok általi közvetlen érintettség követelménye esetén, amelyek nem vonnak maguk után végrehajtási intézkedéseket, két külön kritériumról van szó, amelyek külön vizsgálatnak vannak alávetve. A jelen ügyben azonban nem erről van szó, mivel egyrészt e rendelkezés értelmében sem az Egyesült Királyság, sem az Európai Bizottság részéről nem szükséges további végrehajtási intézkedéseket hozni, másrészt pedig a támogatás nyújtása azonnali hatásokkal jár a piacra nézve, azaz a fellebbező tekintetében közvetlenül érezhető a versenyhatások.
3. A Törvényszék kifogásolja, hogy a fellebbező nem kellően fejtette ki a közvetlen és személyében való érintettségét. A Törvényszék azonban figyelmen kívül hagyta az előadott információkat, illetve legalábbis nem megfelelően mérlegelte azokat.
4. A Törvényszék láthatólag azon az állásponton van, az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdésének második fordulata szerinti egyéniesíthetőséget a Plaumann-ügyben kialakított ítélkezési gyakorlat alapján már akkor el kell vetni, ha lehetnek olyan más vállalkozások, amelyeket a fellebbezőhöz hasonlóan érintettek a támogatás nyújtása által kiváltott versenyhatások. A különösen a C-309/89. sz. Codorniu-ügyben kialakított ítélkezési gyakorlatra tekintettel azonban ez téves jogalkalmazást jelent, és egyúttal megszorító értelmezésnek tűnik. A fellebbező utal továbbá a keresetlevélben kifejtett tényállásra, amely fejtegetések világossá teszik a kellő egyéniesíthetőséget, de amelyeket a Törvényszék nyilvánvalóan nem vagy nem megfelelően mérlegelt.
5. A Törvényszék láthatólag abból indul ki, hogy a valamely támogatás engedélyezésére vonatkozó bizottsági határozattal szemben a nemzeti bíróságok hatékony jogvédelmet tudnak biztosítani. Ez azt jelentené, hogy az uniós jogalkotó a tagállamok azon kötelezettségének előírásával, hogy megteremtsék a megfelelő jogorvoslati lehetőségeket (az EUSZ 19. cikk (1) bekezdésének második albekezdése), a tagállami bíróságokra akarja hagyni az uniós intézmények, úgymint az Európai Bizottság által hozott egyedi aktusok felülvizsgálatát. E felfogás azonban nem fogadható el sem a Bíróságnak az uniós aktusokra és a rendelkezésre álló keresetbenyújtási lehetőségekre vonatkozó ítélkezési gyakorlatára, sem pedig különösen a támogatásokra vonatkozó jogban a nemzeti bíróságok és az Európai Bizottság közötti hatáskörmegosztásra tekintettel, és ennek megfelelően téves jogalkalmazásnak tekintendő.